

[Landbrugsministeren.]

befalede, men ligger langt uden for dette, i en Retning, som betegner en meget stor Fordel for det større Landbrug. Sammenligner man de Priser, der er fastsat i Landbokommissionens Indstilling, med de Priser, der er fastsat i det konservative Folkepartis Affattelse af Ændringsforslaget, ses det, at man allerede paa dette Punkt er uden for Landbokommissionens Indstilling, hvorimod Flertalspartiernes Indstilling holder sig saa nøje, som det er muligt, til Landbokommissionens Betænkning.

I Landbokommissionens Betænkning var der ansat Priser paa 14 Kr. for en enkelt Kornsort, 12 Kr. for 3 Kornsorter og 11 Kr. for 2 Kornsorter. Det vil jo, nøjagtigt udregnet, betyde en Gennemsnitspris af 12 Kr. Fra Flertalspartiernes Side er der foreslaaet Priser, der ligger mellem 13 og 11 Kr., en Maksimumspris paa 13 Kr., en Minimumspris paa 11 Kr. Det vil ses, at de ligger paa nøjagtigt samme Linie, en Gennemsnitspris paa 12 Kr. Det konservative Folkepartis Ændringsforslag gaar ud paa en Pris paa henholdsvis 14 og 13 Kr., saaledes at der allerede herved opstaar en meget betydelig Afvigelse fra Landbokommissionens Indstilling.

Naar hertil kommer, at de Konservatives Ændringsforslag — i Modsætning til Landbokommissionens Indstilling, der udtrykkelig holder paa, at der ikke maa ske nogen Forhøjelse af Priserne paa Brødkornet her i Landet, det vil altsaa sige baade Hvede og Rug — gaar ud paa, at man skal medtage baade Rug og Hvede under den fulde Afgiftsbetaling, vil enhver kunne se, at de Konservatives Forslag gaar langt ud over Landbokommissionens Indstilling.

Det samme gælder, naar man kommer til Spørgsmaalet om Fordeling af Kornfondens Penge. Der foreslaar Det konservative Folkeparti, at man skal fordele Pengene i Forhold til Svinekort, hvorimod Landbokommissionens Indstilling gik ud paa, at man skulde gennemføre en Fordeling saaledes, at man fortrinsvis gav til det mindre Landbrug, og saaledes, at der i alt Fald ikke kunde gives et højere Beløb til nogen Ejendom end for 10 000 Kr.s Grundværdi. Et simpelt Regnestykke vil vise, at efter det Forslag, der her foreligger fra Det konservative Parti, vil der for de større Ejendomme kunne ske en betydelig større Tildeling, end der kan efter Landbokommissionens Indstilling. Hvis man tager en Ejendom paa 10 000 Kr.s Jordværdi, som altsaa efter Landbokommissionens Indstilling skulde have det samme Beløb som

en større Ejendom, vil, hvis Fordelingen sker efter Svinekort, en saadan Ejendom sikkert i Almindelighed ikke have mere end, skal vi sige, 20—30—40 Kort; men der vil være mange store Landejendomme, som vil have flere Hundrede Svinekort, og som derfor efter Det konservative Folkepartis Indstilling vil faa et mange Gange saa stort Beløb, som de vilde faa efter Landbokommissionens Indstilling.

Man vil se, at paa alle Punkter er det de store Jordbesidderes, Godsejernes, Interesser, der her er fremmet langt ud over det, som Landbokommissionen var gaaet ind for, selv med Hensyn til Kornforslaget.

Og det samme Princip er gennemført, naar der er Tale om Smørordningen. Landbokommissionens Indstilling holdt sig til en Maksimumspris paa 2 Kr. 15 Øre. Naar man var naaet til dette Beløb, skulde Afgiften falde bort. De Konservative holder sig ikke til en Pris af 2 Kr. 15 Øre, de gaar til enhver Tid i Aaret op til 2 Kr. 50 Øre. Det vil sige, at hvis Smørprisen i den daarlige Sæson for Afsætning af Smør er nede paa en Pris som f. Eks. i Fjor af 1 Kr. 50 Øre, saa kan man efter Det konservative Folkepartis Ændringsforslag faa en Afgift af Smør paa en hel Krone. Ogsaa det ligger langt ud over det, som man har foreslaaet fra Landbokommissionens Side.

Saa er der endvidere Margarineafgiften, som er medtaget i Det konservative Folkepartis Ændringsforslag, og som ikke var med i Landbokommissionens Forslag. De Konservatives Ændringsforslag paa dette Omraade lyder saaledes — med Formandens Tilladelse skal jeg citere ganske kort; det staar i Underændringsforslag Nr. 3 til Ændringsforslag Nr. 1 i dettes § 1, 2det Stykke:

„Landbrugsministeren træffer efter Forhandling med Ministeren for Handel og Industri Foranstaltninger til, at der opkræves en tilsvarende Afgift paa Margarin.“

Det maa forstaas saaledes, at det ikke er en forholdsmæssig Afgift, som man foreslaar lagt paa Smørret, men det maa være en tilsvarende Afgift. Jeg kan ikke læse det paa anden Maade, og hvis det ikke bliver korrigeret fra Det konservative Folkepartis Side, maa jeg forstaa det paa den Maade. Det maa være den samme Afgift, som der lægges paa Smørret. Det vil altsaa sige 1 Kr., hvis Smørprisen gaar ned til 1 Kr. 50 Øre; i saa Tilfælde maa man efter Det konservative Folkepartis Forslag ogsaa faa en Afgift af Margarin af 1 Kr. pr. kg.

Men det er ikke alene paa disse Par Punkter, at man er gaaet langt ud over